

De prinses en haar twee lakeien

Deze column is geschreven door Irene Heim, zij is sinds 2005 integratief kindertherapeute. Ze behandelt kinderen die om welke reden dan ook uit balans zijn.

Er waren eens, nog niet zo heel lang geleden, twee ouders die bij mij op intake kwamen. Ze hadden een dochter die zich gedroeg als een prinses. En haar ouders waren haar lakeien. De lakeien deden precies wat de prinses wilde. Ze gaven haar het eten wat ze wenste, de kleren die ze wenste en als zij elke week naar de kapper wilde om haar dikke lange haren in te laten vlechten was dit geen probleem. Op het moment dat haar ouders niet gaven wat ze wilde, werd ze brutaal en ging ze compleet uit haar dak. Ze schreeuwde, gilte en zeurde net zo lang tot ze toch haar zin kreeg. Ook op school begon hun dochter oppositioneel gedrag te vertonen. Ze vond school maar onzin dus ze zette de klas elke keer zo op stelten dat de docenten haar uit machteloosheid maar de klas uitstuurden. Ze wisten niet hoe ze met dit meisje moesten omgaan. Interessant maar zeker ook belangrijk is om te kijken waar dit gedrag vandaan komt. Waarom vertoonde dit meisje prinsessengedrag en waarom namen de ouders de rol van lakei in? In gesprek met de ouders kwam naar voren dat zij nog best jong waren toen ze hun dochter kregen. Ze waren heel blij met haar komst en wilden zo goed als mogelijk voor haar zorgen. Ook aan de buitenwereld wilden ze graag laten zien dat het hun lukte om een kind op te voeden. Ze gaven hun dochter alle liefde en aandacht die ze maar wenste. Grenzen stellen was hierbij echter lastig. Op het moment dat ouders iets niet wilden en dit aangaven, brulde hun dochter alles bij elkaar. Voor de ouders voelde dit gedrag als falen, als een tekortkoming als ouders. Ze zagen hun kind het liefst blij en tevreden. Nu zagen ze in dat hun opvoeding misschien niet de meest handige was. Maar ze wisten niet hoe het anders kon en de boel terugdraaien kon natuurlijk ook niet. Tijdens de sessies heb ik

vooral met ouders gewerkt. Daar lag de kern, de oorsprong van het probleem. Op het moment dat ouders autonoom, daadkrachtig, overtuigend maar vooral ook zonder schuldgevoel konden opvoeden, dan zou ook hun dochter autonoom op de voor haar lastige situaties leren reageren. Verandering bewerkstelligen in een situatie die al zeker tien jaar duurde, was niet makkelijk. Stapje voor stapje en met vallen en opstaan lukte het steeds een stukje beter om een andere rol aan te nemen ten aanzien van hun dochter. De angst van de ouders was dat door hun nieuwe rol hun dochter het gevoel zou krijgen dat ze haar afstoten.

Het tegendeel gebeurde. Er ontstond meer wederzijdse waardering en respect. Voor de ouders bleef hun dochter nog steeds een prinses maar zij waren geen lakeien meer die hun dochter bedienden. Ze werden koning en koningin.

Advies scouts

Als kinderen probleemgedrag vertonen is het relatief makkelijk om hen daarop aan te spreken. Wat meer zin heeft is om te kijken naar waar het gedrag vandaan komt. Wanneer is het begonnen? Door ouders alleen al deze vraag mee naar huis te geven, geeft het stof tot nadenken. Zij kunnen kijken of ze een rol kunnen spelen in het proces van verandering van hun kind en of zij daar de hulp van een professional bij kunnen gebruiken.